

पञ्च

तत्तु गोमयगोमूत्रदग्धदधितरूपम् । यथा,—
 “पञ्चगव्यं दधिचौरहतगोमूत्रगोमयेः ।” इति
 शुद्धचन्द्रिका ॥ * ॥ तत्परिमाणं यथा,—
 “पलमात्रं दुग्धभागं गोमूत्रं तावदित्यते ।
 दधितरूपमात्रं स्यात् गोमयं तोलकत्रयम् ॥
 दधि प्रहतमात्रं स्यात् पञ्चगव्यमिदं स्तुतम् ।
 अथवा पञ्चगव्यानां समानो भाग इत्यते ॥”
 इति गौतमीयतन्त्रम् ॥ * ॥ अपि च ।
 “गोशुक्लद्विगुणं मूत्रं पयः स्यात्तत्तुगुणम् ।
 दधत् तद्विगुणं प्रोक्तं पञ्चगव्यं तथा दधि ॥” * ॥
 तस्य पानफलं यथा,—
 “पञ्चगव्येन पूतन्तु वाजिमेघफलं लभेत् ।
 गन्तु परमं मेघं गव्यादन्यत्र विद्यते ॥
 सौम्ये सुहृते संयुक्ते पञ्चगव्यन्तु यः पिबेत् ।
 यावज्जीवकतात् पापात् तत्तच्छादेव मुच्यते ॥”
 गयानां देवप्रौक्तिकत्वं यथा,—
 “दध्ना हि त्रिदशः सर्वे चौरैश्च न महेश्वरः ।
 दधेन पावको निव्यं पायसेन पितामहः ॥
 सप्तदत्तेन प्रीयन्ते वर्षाणाञ्च त्रयोदश ।
 तां दत्त्वा चैव पीत्वा च प्रेतो मेध्यस्तु जायते ॥”
 इति ब्राह्मपुराणम् ॥ * ॥

तस्य विशेषो यथा,—
 “पयः काश्चनवर्णायाः श्वेतवर्णोऽप्यगोमयम् ।
 गोमूत्रं ताम्रवर्णाया नीलवर्णाभवं दधत् ॥
 दधि स्यात् कृष्णवर्णाया दर्भादकसमायुतम् ।
 गोमूत्रमाषकाण्यथै गोमयस्य चतुष्टयम् ॥
 चौरस्य द्वादश प्रोक्ता दधस्तु दश उच्यते ।
 दधस्तु माषकाः पञ्च पञ्चगव्यं सत्तापहम् ॥”
 इति गारुडं प्रायश्चित्तप्रकरणम् ॥
 पञ्चगुः, त्रि, पञ्चाभिर्गोभिः क्रीतः । इति सुग-
 बोधयाकरणे द्विगुसमासः ॥
 पञ्चगुमः, पुं, (पञ्चानामिन्द्रियाणां चापत्यं गुप्तं
 यत्र । यद्वा पञ्चानां पदार्थानां गुप्तः गोपनं
 यत्र ।) चान्दिकदर्शनम् । (करो चरणौ शिर-
 श्चेति पञ्चाङ्गानि गुप्तानि अस्य ।) कच्छपः ।
 इति मेदिनी ॥

पञ्चगुप्तिरसा, स्त्री, (पञ्चधा गुप्तौ रसोऽस्याः ।)
 स्रक्ता । इति राजनिर्घण्टः ॥
 पञ्चचामरं, स्त्री, षोडशाक्षरपादच्छन्दोविशेषः ।
 यथा,—
 “प्रमाणिकापदद्वयं वदन्ति पञ्चचामरम् ॥”
 इति छन्दोमञ्जरी ॥ ४॥ (अख्योदाहरणमाह तत्रैव)
 “सुरद्वयमलम्बे विचित्ररत्ननिर्मिते
 लसद्वितानभूतिं सलीलविभ्रमालम्बम् ॥
 सुराङ्गनाभवलवीकरप्रपञ्चचामर-
 स्फुरत्समीरवीजितं सदायुतं भजामि तम् ॥”
 पञ्चचौरः, पुं, (पञ्च चौराण्यस्य । बौद्धधर्माव-
 लम्बि-जिनभेदः । पञ्च चौराणि स्वरभेदा अस्य ।)
 मञ्जुषोयः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 पञ्चचूडा, स्त्री, (पञ्चसङ्क्राः चूडाः शिरोरत्नानि
 यस्याः ।) अक्षरोविशेषः । इति पुराणम् ॥
 (यथा, रामायणे । ६ । ६२ । ७१ ।

पञ्चत

“उर्वशी मेनका रम्भा पञ्चचूडा तिलोत्तमा ।
 उपानृत्यंस्तु काकुत्स्थं प्रहृष्टा रचसो वधात् ॥”
 पञ्चजनः, पुं, (पञ्चभिर्भूतेर्जन्यतेऽसौ । पञ्च +
 जन् + कर्मणि घञ् । “जनिवधोश्च” । ७ । ३ । ३५ ।
 इति न टुङ्गिः ।) पुरुषः । इत्यमरः । २ । ६ । ११ ।
 (यथा, राजतरङ्गिण्याम् । ३ । ३५५ ।
 “सङ्गावश्रादिका देवस्तेन श्रीशब्दलाङ्किताः ।
 पञ्च पञ्चजनेन्द्रेण पुरे तस्मिन् निवेशिताः ॥”)
 दैवविशेषः । स च सङ्गादस्य कृतौ पञ्चा जातः ।
 (यथा, श्रीभागवते । ६ । १८ । १४ ।
 “सङ्गादस्य कृतिर्भाषास्त्रुत पञ्चजनं ततः ॥”
 अपरो दैवभेदः । श्रीकृष्णः एनं हत्वा सान्दी-
 पनिसुनये अस्य दधत् पुत्रं गुरुदक्षिणास्वरूपं
 ददौ । यथा, भागवते । ३ । ३ । २ ।
 “सान्दीपनेः सङ्गतं प्रोक्तं ब्रह्माधीत्य सविस्तरम् ।
 तस्मै प्रादात् वरं पुत्रं दधत् पञ्चजनोदरात् ॥”
 अस्यास्या पाञ्चजन्यनामा शङ्को जातः । स च
 श्रीकृष्णस्य । यथा,—
 “पाञ्चजन्यं हृषीकेशो देवदत्तं धनञ्जयः ॥”
 इत्यादि श्रीभगवद्गीतायाम् । १ । १५ ॥ (प्रजा-
 पतिः । यथा, भागवते । ६ । ४ । ५१ ।
 “एषा पञ्चजनस्याङ्ग ! दुहिता वै प्रजापतेः ।
 अश्विनी नाम पत्नीत्ये प्रजेश ! प्रतिगृह्यताम् ॥”
 सगरराजपुत्रः । यथा, हरिवंशे । १५ । ६ ।
 “केशिण्यस्तु सगरादसमङ्गसमात्मजम् ।
 राजा पञ्चजनो नाम बभूव स महाबलः ॥”
 गन्धर्वाः पितरो देवा असुरा रक्षांसि पञ्चजन-
 पदवाच्यानि भवन्ति । इति चिन्तामणिः ॥
 पञ्चजनी, स्त्री, पञ्चानां जनानां समाहारः ततो
 डीप् । इति आकरणम् ॥ (विश्वरूपकन्या ।
 यथा, भागवते । ५ । ७ । १ । “तदुपश्रावणपरः
 पञ्चजनीं विश्वरूपदुहितरमुपयेमे ॥”
 पञ्चजनीनः, पुं, (पञ्चसु जनेषु व्यापृतः । दिक्-
 संख्ये संज्ञायामिति समासः । पञ्चजने हितम् ।
 पञ्चजनादुपसङ्गानमिति खः । पां । ५ । १ । ६ ।
 वार्तिके ।) भङ्गः । इति हलायुधः ॥ पञ्च-
 जनसम्बन्धिनि पञ्चजन्याः प्रभौ च त्रि ॥
 पञ्चज्ञानः, पुं, (पञ्चानां पदार्थानां ज्ञानमस्य ।)
 बुद्धः । इति हेमचन्द्रः ॥
 पञ्चतत्त्वं, स्त्री स्त्री, पञ्चानां तत्त्वानां समाहारः ।
 इति आकरणम् ॥
 पञ्चतत्त्वं, स्त्री, (पञ्चानां तत्त्वानां समाहारः ।)
 पञ्चभूतम् । इति खरोदयः ॥ पञ्चमकारः । मद्य-
 मांसमत्स्यसुद्रामैथुनरूपम् । यथा,—
 “मद्यं मांसं तथा मत्स्यं सुद्रां मैथुनमेव च ।
 पञ्चतत्त्वमिदं देवि ! निर्वाणमुक्तिहेतवे ॥”
 मकारपञ्चकं देवि ! देवानामपि दुर्लभम् ॥”
 इति कौवलयतन्त्रे प्रथमपटलः ॥ वैष्णवानां यथा,—
 “तत्त्वज्ञानमिदं प्रोक्तं वैष्णवे शृणु यत्नतः ।
 गुरुतत्त्वं भक्ततत्त्वं मनस्तत्त्वं सुरेश्वर ! ॥
 देवतत्त्वं ध्यानतत्त्वं पञ्चतत्त्वं वरानने ! ॥
 तत्रादौ श्रीगुरोस्तत्त्वं स्नेहाद्वयमिति पाठ्यते ! ॥”

पञ्चती

सर्तलं वर्तिकायुक्तं देहस्य ब्रह्मतेजसम् ।
 गुरुणा मन्त्रदानेन तत्सूत्रं दीपितं भवेत् ॥
 देवतायाः शरीरं हि मन्त्रादुत्पद्यते ध्रुवम् ।
 अत एव हि तस्यात्मा देवरूपो न संशयः ॥
 ईश्वरस्य तु यद्दीर्घं तदेव अक्षयात्मकम् ।
 तेन वर्णात्मकं देहं जन्तोरेव न संशयः ॥
 मन्त्रवर्णं सर्ववर्णमयास्ते परमेश्वर ! ॥
 वर्णतत्त्वमिदं देवि ! सर्वस्य मम यद्वेत् ॥
 स्वयं देवो न चान्योऽस्मि निर्मलो देवरूपकः ।
 सर्वत्र देवतां ध्यायेत् दृष्टगुणमलतादिषु ॥
 ध्यानेन लभते सर्वं ध्यानेन विष्णुरूपकः ।
 ध्यानेन सिद्धिमाप्नोति विना ध्यानं न सिध्यति ॥
 इति ते कथितं तत्त्वं वैष्णवस्य सुरेश्वर ! ॥
 यज्ञज्ञानादमरत्वञ्च विष्णुरूपो भवेन्नरः ॥
 ते नरा नहि गच्छन्ति कदाचिद्दयममन्दिरम् ॥”
 इति निम्बाणतन्त्रे १२ पटलः ॥
 पञ्चतपाः, [स] त्रि, (अय्यादिभिः पञ्चभिस्तेजः-
 पदार्थैस्तपति यः । पञ्च + तप् + अतुन् ।)
 अयिचतुष्टयसूर्यपञ्चकसाध्यतपोविशिष्टः । यथा,
 “तेजस्विमध्ये तेजस्वी देवीयानपि गम्यते ।
 पञ्चमः पञ्चतपस्तपनो जातवेदसाम् ॥”
 इति माघे । २ । ५१ ॥
 पञ्चतयं, त्रि, (पञ्च अवयवा यस्य । अवयवे
 तयप् ।) पञ्चावयवम् । इति आकरणम् ॥
 पञ्चतन्मात्रं, स्त्री, (पञ्चगुणितं शब्दादिभूतस्वप्ना-
 त्मकं तन्मात्रम् ।) तामसाहङ्कारोत्पन्नमहा-
 भूतोपादानकारणशब्दस्पर्शरूपरसगन्धाः । तदा-
 श्रयद्रव्याणि च । इति सांख्यभाष्यम् ॥
 पञ्चता, स्त्री, (पञ्चानां भूतानां भावः । पाञ्चभौति-
 कस्य शरीरस्य पञ्चधाभावे आरम्भकाणां भूतानां
 तद्भावापत्तौ सत्त्वा औपचारिकत्वात् ।) न्यतुः ।
 इत्यमरः । २ । ८ । ११६ । (यथा, भागवते ।
 ७ । ८ । ५२ ।
 “स तु जनपरितापं ततकृतं जानता ते ! ।
 नरहर उपनीतः पञ्चतां पञ्चविंश ॥”
 देहारम्भकाणां पृथिव्यादिपञ्चमहाभूतानां
 सांशसंक्रमणात् पृथक्कम् । इति भरतः ॥ पञ्च-
 भावः । इति मेदिनी ॥ (यथा, मनुः । ८ ।
 १५१ ।
 “धान्ये सदे लवे वाह्ये नातिक्रामति पञ्चताम् ॥”
 पञ्चतित्तं, स्त्री, (पञ्चगुणितं तित्तम् ।) तित्तद्रव्य-
 पञ्चकम् । यथा । निम्बाणतद्वपटोलनिदि-
 धिकाः । इत्यादि चक्रपाणिदत्तः ॥
 पञ्चतीर्थी, स्त्री, (पञ्चानां तीर्थानां समाहारः ।
 डीप् ।) तीर्थपञ्चकम् । यथा । “विषुवद्विषके
 प्राप्ते पञ्चतीर्थीविधानतः ॥” इति तिथितत्त्वम् ।
 पञ्चतीर्थान्याह । (तानि च भिन्नदेशे भिन्न-
 रूपाणि, तत्र काशीस्यानि । यथा, काशीखण्डे ।
 १०० । ३६—४० ।
 “ज्ञानवापीसुपस्थं नन्दिकेशं ततोऽर्चयेत् ।
 तारकेशं ततोऽभ्यर्थ्य महाकालेश्वरं ततः ॥
 ततः पुनर्दक्षपाणिमित्येषा पञ्चतीर्थिका ॥”)